

speciál ^{MF} DNES

Vyrobena na Vysočině

Igráčka si zamilovala i současná generace dětí

I když to před lety vypadalo, že legendární igraček zapadne prachem, stal se znovu hvězdou hračkářství a dětských pokojíků. Nečekaný úspěch zažil, když si letos „nasadil“ roušku.

TEXT: JIŘÍ BARTA FOTO: PETR LEMBERK, ARCHIV MAFRA A EFKO

Jemu čtyřiačtyřicet, narodil se v Mnichovicích u Prahy, ale posledních deset let je doma na Vysočině. Kdo? Plastový pracant jménem igraček, oblíbená hračka (už nejen) Husákových dětí.

Když se jeho původní výrobce – družstvo Igra – v roce 2006 ocitlo v konkurzu, zdálo se, že je igračková éra nenávratně pryč. Jen těžko se pral s konkurencí na otevřeném trhu, navíc návrat hračky brzdily spory o práva na používání značky.

Figurku se však rozhodl zachránit Miroslav Kotík z firmy Efko-karton sídlící v Novém Veselí na Žďársku. Koupil původní vstříkolisové formy na výrobu figurky a doplňků, spor o značku vyřešil raději mimosoudně, aby nezdržoval rozjezd výroby.

„To bylo zásadní. Věděli jsme, že je právo na naši straně, ale mohlo dlouho trvat, než bychom se ho soudně domohli a mohli značku skutečně používat,“ říká Miroslav Kotík o potížích předcházejících návratu igračka na trh. Jen přímé investice do technologií stály kolem deseti milionů korun.

A oživená hračka se tak znovu ocitla v regálech. „Start nebyl vůbec jednoduchý technicky, ale potvrdili jsme si, že sázka na igračka byla trefa. Známá značka a výrobek, jenž v dnešních rodičích zanechal stopu, kterou nesmazala ani určitá mezera ve výrobě. Lidé si značku pamatovali a překvapilo nás, jak moc fungovala a že k ní lidé až tak citově a někdy láskyplně tíhnou,“ hodnotí podnikatel.

„Otevřelo nám to cestu i na mnohá obchodní jednání – už jsme nebyli bezejmenná firma, ale někdo, kdo zachránil igračka,“ dodává Kotík, který v 90. letech rozjížděl velkoobchod hraček, později se zaměřil na výrobu her, hraček a zakázkovou kartonáž.

Asi bychom nenašli moc dnešních čtyřicátníků, kteří si s osmícetimetrovou figurkou nikdy nehráli. Zároveň však výrobce už na začátku věděl, že z retro nálady a jakési nostalgie nemůže žít věčně. „Proto jsme měli jasno, že kromě rodičů musíme zaujmout hlavně děti. Hned jsme přemýšleli, že přidáme nové věci.“ A tak vzniklo igračkové auto v různých podobách nebo kufřík, který doplnil jeho svět.

BĚHEM LET SE MĚNIL

První prototyp igračka šel na trh už v roce 1976, byl to zedník. Dnešní figurky vypadají výrazně jinak, jdou s dobou. „Faceliftem“ prošel i před čtyřmi roky, od figurky až po obal. Igraček tak získal větší a živější oči s odleskem, nový potisk.

V žebříčku oblíbenosti vedou mezi dětmi dlouhodobě policisté a hasiči. V různých provedeních se prodá celkem kolem 250 tisíc figurek ročně.

Zajímavostí je, že nejrůznější igračkové komponenty se lisují ve spřízněné firmě Nimaplast v Korouhvi na pomezí Žďárska a Svitavska na strojích Efka. Kompletace většiny výrobků se pak provádí v Novém Veselí.

JAK VZNIKLA POPULÁRNÍ FIGURKA

Legendárnímu igračkoví pomohl na svět v 70. letech minulého století Jiří Kalina. Letecký modelář a konstruktér výrobního družstva Igra sám za „otce“ původního návrhu označuje svého německého kamaráda Hanse Becka, s nímž se dlouhé roky potkával na modelářských závodech v zahraničí. Beck, který emigroval z východního Německa do západního, později rozjel jako šéfdesignér úspěšnou sérii Playmobil německého gigantu Geobra. Svůj nápad na plastovou figurku nabídl na modelářské soutěži v zahraničí právě Kalinovi. „V Německu už mě s tím několikrát odmítli, zkus to doma ty,“ stěžoval si. Pětinašobný mistr světa mezi modeláři pak koncept s kolegyní designérkou Marií Krejchovou rozpracoval a upravil. „Hans byl designér, já konstruktér. Zatímco v Německu jeho návrh označili doslova za ‚plastický hnůl‘, my jsme překvapivě uspěli před výtvarnou komisí v Mānesu, která schvalovala i návrhy hraček. A Beckovi pak tenhle krok pomohl k úspěchu v Německu,“ vzpomíná Kalina.

Jelikož od návrhu k výrobě uplynulo několik let, nakonec se na pultech objevil přece jen o dva roky dřívě – konkrétně v roce 1974 – německý Playmobil, který byl ve východním bloku nedosažitelný. „My jsme první vzorky představili asi v roce 1971. Jako první pak vznikla figurka zedníka v roce 1976. Ale díky Marii Krejchové jsme Playmobil předběhli s ženským igračkem,“ vyzdvihuje Kalina.

Letošní rok může být pro Kotíkova firmu co do počtu prodaných kusů nečekaně rekordní. Výrobce totiž na jaře v čase koronavirové krize přišel se spásným nápadem – nasadit hračce roušku.

„S myšlenkou přišel kamarád Jirka Dvořák, můj kolega a společník ve firmě Efko art, abychom z toho udělali zajímavost, která pomáhá,“ připomíná Kotík. „Ale když jsme do toho měli jít, museli jsme to udělat rychle, to znamená, aby byl do týdne hotový výrobek. Někteří si mysleli, že jsem se zbláznil. Ale podařilo se, že do týdne začaly chodit z výroby první hotové věci, což je extrém,“ zdůrazňuje.

POMOHLA HLAVIČKA BEZ NOSU

Jako velmi náročné se ukázalo vymyslet všechno po technické stránce, zadat a vyrobit včetně potisku a grafiky. „Využili jsme starší formu na igračkovou hlavu bez nosu, aby šel potisk roušky dobře udělat,“ vysvětluje majitel.

Ale stálo to za to! O igračkoví s rouškou mluví majitel jako o jednom dosud z nejlepších nápadů v historii firmy, který

ZEDNÍK VŮBEC PRVNÍ IGRÁČKOVOU PROFESÍ BYL V ROCE 1976 ZEDNÍK I S NEZBYTNÝMI DOPLŇKY.

v krizi pomohl udržet cash flow a zaměstnanost. První série s 20 tisíci figurkami nemohla zájem uspokojit, i když byla hračkářství zavřená a pro obyt museli prodejci hledat jiné cesty.

Igraček se zakrytými ústy pronikl díky médiím i na druhý konec světa. Referovaly o něm Reuters, CNN, New York Times nebo třeba arabská al-Džazíra.

Navic se díky akci Pomáhej s igračkem vybralo už přes 1,2 milionu korun, protože firma obětovala zisk a z prodeje každé figurky z limitované edice věnuje 15 korun na extra konto, ze kterého pořizuje ochranné prostředky a dezinfekce pro nemocnice, záchranné služby, charity nebo pečovatelské domy.

INZERCE

Průměrná dělnická mzda je u nás nad hranicí 27 tisíc korun

Asi není Čecha, který by si nevybavil alespoň jeden produkt Kosteleckých uzenin. A není divu, vždyť jejich historie je delší než sto let. Jak moc se za tu dobu změnila „řezničina“? Téma pro personálního ředitele Kosteleckých uzenin Zdeňka Lidmila.

MGR. ZDENĚK LIDMILA

Jaký máte provoz – „jedete“ 24 hod, 7 dní v týdnu?

V Kosteleckých uzeninách se můžeme setkat téměř se všemi druhy směn a pracovních kalendářů. Nicméně většina našich výrobních linek funguje ve dvou či tři směnném provozu od pondělí do pátku. Některé provozy jako například expedice nebo produkce čerstvého masa však fungují od neděle do čtvrtka.

Nechybí vám aktuálně šikovní lidé – od jakých oborů u vás člověk najde uplatnění?

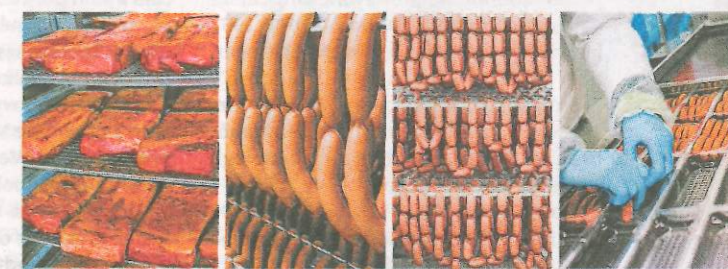
V posledních letech, kdy nebyl obecně na trhu dostatek volných pracovníků, samozřejmě chyběli a chybí lidé i nám. Obecně se dá říci, že u nás najde uplatnění kdokoli i bez vzdělání avšak musí mít zájem o práci a nesmí se bát pracovat. Z odborných profesí neustále potřebujeme doplňovat řezníky, elektrikáře, údržbaře....

O každé firmě koluje mezi lidmi spousta zažitých pověr. V případě Kosteleckých uzenin je to třeba „zaručená zpráva“

o nízkých platech. Pojďme to uvést na pravou míru.

V žádném případě dnes nemůžeme souhlasit s tvrzením, že naše společnost lidí špatně platí. Jen za posledních pět let se průměrná mzda na dělnických pozicích zvedla o více než 35%. V letošním roce se průměrná dělnická mzda pohybuje nad hranicí 27 tisíc korun hrubého, což je na potravinářský obor velmi nadstandardní odměna. Mimo mzdu poskytujeme zaměstnancům širokou škálu benefitů jako například Cafeterii s minimální dotací konta ve výši 6000 Kč na rok.

Proč by lidé měli jít pracovat do Kosteleckých uzenin – zkuste vyjmenovat tři důvody?

Stabilní společnost fungující bez ohledu na krizi. Jistota výplaty v termínu na účtu. Zajímavá práce ve společnosti, která je jedničkou na trhu v produkci masa a uzenin.

Co děláte proto, abyste si udrželi zaměstnance – co děláte pro jejich rozvoj? Mají nějaký kariérní růst?

Vzhledem k tomu, že 90% našich zaměstnanců pracuje na dělnických pozicích, není kariérní růst zrovna tou atraktivní motivací pro setrvání ve společnosti Kostelecké uzeniny. Spíše se snažíme naším lidem nabízet atraktivní benefity.

Říká se, že motivovaní zaměstnanci jsou hybateli pokroku celé firmy. Platí i u vás?

Samozřejmě, šikovní a motivovaní zaměstnanci jsou to nejdůležitější, co ve společnosti máme.

Jak to bylo v dobách ekonomické krize,

či v pandemii koronaviru... – propouštěli jste?

V žádném případě jsme nepropouštěli. Naopak, vzhledem ke zvýšené poptávce po jídle zejména v počátcích pandemie, jsme navyšovali počty zaměstnanců a stále hledáme nové lidi pro práci v našich provozech. Věříme, že náš obor je fungující bez ohledu na ekonomické krize a proto jsme pro naše zaměstnance důvěryhodným a dobrým zaměstnavatelem a tím budeme i nadále.

KOSTELECKÉ UZENINY A.S.
č. p. 60, 588 61 Kostelec
Tel | 567 577 060
Mobil | 606 772 014
Fax | 567 577 101
e-mail | zita.havova@ku.cz
www.kosteleckeuzeniny.cz

ZÁPLAVA DÍLKŮ FÍRMA EFKO-KARTON NEVYRÁBÍ JENOM IGRÁČKY, ALE TREBA I STAVEBNÍ RÓTO.

